

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/46/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010105
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8718010105.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.04.2019, v trestnej veci obžalovaného H. R. pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/14/2018 zo dňa 21.08.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por.
Obžalovanému H. R., nar. XX.XX.XXXX v R. Ľ.,
trvale bytom R. Ľ.,
V. XXXX/XX, adresa na
doručovanie písomností J.,
B. X,

u k l a d á :

Podľa § 149 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), k) Tr. zák., § 37 písm. h), Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho súd na výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu súd u k l a d á trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 6 (šesť) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného H. R. za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa XX.XX.XXXX asi o 10.29 hod. po ceste č. I/18 od obce Hozelec smerom do Popradu viedol motorové vozidlo továrenskej značky zn. Chevrolet Corvette s medzinárodným číslom R. Š.V. C. - Š. X. E. U.: U., číslo podvozku XZXXLXSXXXXXX, kde v rozpore s vodorovným dopravným značením V1a - pozdĺžna súvislá čiara, za ľavotočivou zákrutou, predchádzal pred ním jazdiace nezistené motorové vozidlo, pričom v km 606,9 v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy svojim schopnostiam, na rovnom úseku cesty, pri zaraďovaní sa pred nezistené motorové vozidlo, do pravého jazdného

pruhu, nezvládol vedenie vozidla a s týmto dostal bočný šmyk, pri ktorom prešiel do protismerného jazdného pruhu, kde pravou bočnou časťou vozidla v oblasti dverí narazil do prednej časti protiidúceho motorového vozidla tov. zn. Hyundai Getz, ev. čísla R.-XXXBN vodiča M. C., pri nehode jeho spolujazdec mal. J. L., nar. XX.XX.XXXX utrpel zranenia prekrvácanie mäkkých pokrývok lebečných, zlomeninu lebečnej klenby, zlomeninu lebečnej spodiny, zakrvácanie medzi mäkké pleny mozgu, odtrhnutie mostu mozgu, roztrhnutie spodinových tepien mozgu, zakrvácanie do komôr mozgu, opuch mozgu, roztrhnutie väzivového spojenia chrbtice so spodinou lebky s jeho prekrvácáním, zlomeniny kľúčnych kostí a rebier obojstranne, pomliaždenie pľúc, centrálné roztrhnutie pravých pľúc, centrálné roztrhnutie ľavých pľúc, roztrhnutie hrudníkovej srdcovnice, roztrhnutie bránice vľavo, viacnásobné povrchové roztrhnutie až rozdrvenie pečene, dvojnásobné centrálné roztrhnutie pečene, roztrhnutie až rozdrvenie sleziny, neúplné roztrhnutie ľavej obličky, roztrhnutie pravého krížovo-bedrového kĺbu, zakrvácanie do pravej pohrudnicovej dutiny, ľavej pohrudnicovej dutiny a brušnej dutiny, s centrálnou mozgovou smrťou v dôsledku polytraumatizmu, ktorým na mieste nehody podľahol, vodič M. C. utrpel polytraumu, pomliaždenie a roztrhnutie pľúc vpravo, poúrazový pneumotorax vpravo, sériové zlomeniny rebier - 5.-8. vpravo a 5.-7. vľavo, zlomeninu hrudnej kosti, zlomeninu stehnovej kosti vľavo - trieštivú, otvorenú, tržnú ranu pravého kolena, zlomeninu kĺbnej jamky bedrového kĺbu, zlomeninu zubov 11, 12, s liečením a závažným ovplyvnením v obvyklom spôsobe života po dobu najmenej 4 mesiacov, ako vodič porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a), písm. b), § 4 ods. 1 písm. c), § 15 ods. 5 písm. a), písm. b), písm. c), § 16 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

Za to mu podľa § 149 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložil aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 8 rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému uložil povinnosť zaplatiť poškodenému J. L. škodu vo výške 583,50 eur a zo zvyškom na náhradu škody odkázal na civilný proces. S nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces aj poškodeného M. C..

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote, avšak len čo do výroku o treste, podal obžalovaný odvolanie, a to priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní. V písomných dôvodoch, ktoré dodatočne zaslal súdu prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že nepodmienečný trest odňatia slobody považuje za neprimerane prísny a uložený v rozpore so zásadami pre ukládanie trestov v zmysle Trestného zákona. Okresný súd podľa jeho názoru pochybil, keď nevypočul jeho brata, J. R., ktorý ponúkol záruku za nápravu páchatel'a v zmysle § 49 ods. 1 písm. b) Tr. zákona a ktorý sa aj na konanie na okresný súd osobne dostavil. Poukázal ďalej na ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého má trest postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, ako aj na ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zákona, podľa ktorého, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Poukázal ďalej na to, že on sa stará o rodinu, má dve maloleté deti, pričom okresný súd na to vôbec nebral ohľad. Nepodmienečný trest odňatia slobody zásadným spôsobom postihne najmä jeho manželku a dve maloleté deti, a to tak po stránke materiálnej, ako aj ľudskej. Trestný čin spáchal z nebanlivosti, súd však na túto okolnosť, teda na formu zavinenia pri určovaní druhu trestu neprihliadol. V konaní vyšli najavo tri poľahčujúce okolnosti, ktoré však tiež okresný súd podľa jeho názoru nezohľadnil, v minulosti viedol riadny život, keďže bol netrestaný. Za najpodstatnejšiu chybu okresného súdu však považuje to, že tento vôbec nezohľadnil možnosti jeho nápravy, keď v konaní, podľa jeho názoru, sa jednoznačným spôsobom preukázalo, že nepodmienečný trest odňatia slobody pre nápravu páchatel'a nie je nevyhnutný. Samotný následok v podobe smrti človeka na neho veľmi ťažko psychicky doľahol a zaťažil jeho svedomie až do konca jeho života a tieto skutočnosti v ňom zanechali taký silný následok, že obdobného konania sa už nikdy v živote nedopustí. Už samotným prejednaním veci si uvedomil svoju chybu a konanie úprimne ľutuje. Z hľadiska jeho nápravy je toho názoru, že podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody zabezpečí jeho nápravu lepšie, ako výkon trestu odňatia slobody. Poukázal na to, že trest má plniť tzv. preventívnu funkciu, t. j. v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona, má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. V rámci trestu mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov

na dobu 8 rokov, čo samé o sebe zabraňuje, aby páchal ďalšiu trestnú činnosť. Je toho názoru, že pri nedbanlivostných trestných činoch nepodmienečný výkon trestu odňatia slobody nemá vôbec žiadny vplyv na výchovu páchatel'a a že dokonca naopak, môže mať negatívne následky na formovanie jeho osobnosti v dôsledku straty väzieb na zabehnuté prostredie, odlúčenie od práce, rodiny a pod.. Ďalej okresný súd podľa jeho názoru nezohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j), teda že sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu. Opätovne uviedol, že z odpisu registra trestov plynie, že sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený, čím je splnená podmienka, že pred spáchaním činu viedol riadny život. Čo sa týka skutočností, že sa dopustil viacerých dopravných priestupkov, táto okolnosť podľa jeho názoru nemá vplyv na splnenie podmienky vedenia riadneho života. Všetky uvedené priestupky spáchal z nedbanlivosti, túto skutočnosť nechcel nijako zľahčovať, avšak poukazoval na tú skutočnosť, že vodičské oprávnenie má od roku 2000, kvôli pracovným povinnostiam jazdil najmä v posledných rokoch veľmi veľa, napriek tomu nemal žiadnu dopravnú nehodu. Je ochotný dobrovoľne nahradiť nemajetkovú ujmu J. L., pričom predložil komunikáciu právnych zástupcov, z ktorej vyplýva, že chce uhradiť nemajetkovú ujmu. Poškodenému uplatnenú škodu vo výške 583,50 eur dobrovoľne uhradil, o čom predloží potvrdenie v podobe poštového poukazu. Trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov nepodmienečne považuje za neprimerane prísny, a to pokiaľ ide o jeho dĺžku, ako aj o nepodmienečnú formu. Primeraným trestom by bol trest kratšieho trvania ako 3 roky s jeho podmiennečným odkladom. Poukázal na to, že žije riadnym rodinným životom, pracuje, stará sa o rodinu, je konateľom spoločnosti R. R. R. K..S., poškodenému sa ihneď ospravedlnil, ponúkol pomoc, vyjadril ochotu nahradiť nemajetkovú ujmu. Taktiež je toho názoru, že súd mohol prijať záruku jeho brata J. R., ktorý je osobou, ktorá má na neho zásadný výchovný vplyv, je v pravidelnom kontakte a ponúka záruku za jeho nápravu. Aj keď bývajú ďaleko, s bratom sa pravidelne stretávajú a dennodenne sú v telefonickom a emailovom kontakte a práve brat je preňho osobou, ktorá má naňho najväčší vplyv a ktorú najviac rešpektuje. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zmenil tak, že mu uloží trest kratšieho trvania vo výmere 2 rokov a výkon tohto trestu podmiennečne odloží alebo aby vec zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Následne po predložení veci krajskému súdu ešte obžalovaný doplnil odvolanie, kde uviedol, že v obdobných prípadoch súdy ukladali pri prečine usmrtienia podmiennečné tresty odňatia slobody, pričom doložil uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/31/2018, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/11/2019 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/38/2017, 5To/24/2018 a 6To/9/2017.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že prihliadal na zásady pre ukládanie trestu vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona, teda na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Ďalej z napadnutého rozhodnutia, ako aj z dôkazov, ktoré sa nachádzajú v spise plynie, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní na okresnom súde vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu obžalobou a súd toto vyhlásenie o vine prijal, preto boli ďalej vykonávané len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na to, že ustanovenia Trestného zákona v § 149 a § 157 zabezpečujú ochranu života a zdravia človeka ako aj na to, že obžalovaný v zmysle § 16 písm. a) Tr. zákona vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí a došlo k vzniku nenapraviteľného následku, k smrti dieťaťa a ťažkej ujme na zdraví ďalšej osoby vo vyššom veku. Tu krajský súd navyše dodáva, že v osobe poškodeného M. C., išlo o onkologického pacienta, ktorý ako vodič protiidúceho vozidla žiadnym spôsobom neporušil ustanovenia zákona o cestnej premávke.

Na tomto mieste krajský súd zdôrazňuje a v tomto sa stotožňuje so záverom okresného súdu a plynie to aj zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru doprava, že v danom prípade došlo k vzniku dopravnej nehody s tragickým a nezvratným následkom výlučne a iba konaním obžalovaného, ktorý za situácie hustej premávky začal v mieste, kde to nie je dovolené, teda kde na vozovke bolo vodorovné značenie V1a-pozdĺžna súvislá čiara, predchádzať viaceré vozidlá, následkom čoho sa dostal do šmyku pri zaradzovaní a došlo k zrážke s protiídúcim vozidlom, ktoré viedol vodič poškodený C.. Navyše nemal obžalovaný dostatočný rozhľad, pretože k predchádzaniu došlo v mierne stúpajúcom teréne na horizont, kde za sebou jazdili najmenej dve motorové vozidlá a v protismere prichádzali iné vozidlá. Pred obžalovaným jazdilo vozidlo rýchlosťou okolo 50 km/hod., pričom obžalovaný nepoznal príčinu tejto zníženej rýchlosti a rýchlosť pred ním idúceho vozidla ako to uviedol samotný obžalovaný, ho rozčúliť. Zo záverov znaleckého dokazovania síce nevyplýva, že by sa obžalovaný s motorovým vozidlom pohyboval vyššou ako dovolenou rýchlosťou, keď bolo zistené, že sa pohyboval rýchlosťou od 88,1 do 97,3 km/hod., avšak pri zaradzovaní sa medzi vozidlá pri okamžitej rýchlosti týchto neznámych vozidiel a rýchlosti jeho vozidla, situáciu vyhodnotil ako kolíziu, pri nábehu účinku brzdného systému ním riadeného vozidla začalo toto vozidlo kolízne spomaľovať, pohybovalo sa v oblúku a zároveň bolo v pretáčanom šmyku. Technika jazdy protiídúceho vozidla bola správna a vodič protiídúceho vozidla poškodený C. nemal možnosť zrážke zabrániť. Predchádzanie za danej situácie bolo aj podľa názoru krajského súdu nielen nebezpečné ale aj absolútne nezmyselné, keď obžalovaný riskoval životy účastníkov cestnej premávky len kvôli tomu, že ho rozčúliť jazda vozidla idúceho pred ním.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného správne súd prvého stupňa poukázal na tú skutočnosť, že z registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplýva, že v roku 2011 bol obžalovaný uznaný vinným z trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona a to rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 7T/108/2011, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 8 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 3 roky a 8 mesiacov a tento bol odpustený amnestiou prezidenta republiky dňa 2.1.2013 a na obžalovaného sa hľadí, ako keby nebol odsúdený. Tu krajský súd konštatuje, že skutočnosť, že došlo k zahladeniu odsúdenia znamená, že sa zahladil trest, ale nezahladzuje sa týmto aj skutočnosť, že došlo k spáchaniu trestného činu. Z tohto dôvodu, keďže od tohto odsúdenia po spáchanie stíhanej trestnej činnosti ešte neuplynula doba, podľa rozhodovacej praxe súdov desiatich rokov, je potrebné konštatovať, že obžalovaný nevedel v minulosti riadny život. Navyše pre vytvorenie záveru o tom, že obžalovaný nevedel v minulosti, teda pred spáchaním stíhaného trestného činu riadny život svedčí aj evidenčná karta vodiča- obžalovaného, z ktorej vyplynulo, že obžalovaný získal vodičské oprávnenie skupiny B dňa 30.01.2001 a že má v tejto evidencii doposiaľ 35 záznamov o priestupkoch na úseku dopravy. V tomto smere sa krajský súd nestotožnil s názorom obhajoby, že išlo o nedbanlivostné porušenia zákona. Dňa 11.06.2010 bol obžalovanému odňatý vodičský preukaz pre rýchlosť jazdy a bol mu uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 5 mesiacov. Odhliadnuc od toho krajský súd konštatuje, že obžalovaný bol postihnutý šesťkrát pre nedovolené telefonovanie počas vedenia motorového vozidla, čo je úmyselné konanie vodiča, osemnásťkrát pre prekročenie dovolenej rýchlosti, trikrát nerešpektoval dopravné značenie, dvakrát a to 20.10.2016 a 15.7.2013 pre porušenie § 8 ods. 1 z. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, teda pre nepoužitie bezpečnostného pásu, pričom ani v prípade v tomto tejto dopravnej nehody nemal maloletý nebohy spolujazdec zapnutý bezpečnostný pás, v jednom prípade bol postihnutý pre jazdu cez križovatku s tým, že porušil ustanovenie o prednosti v jazde z vedľajšej cesty a v jednom prípade pre nebezpečné predchádzanie (vodič nesmie predchádzať, ak by ohrozil alebo obmedzil vodiča jazdiaceho v protismere alebo ohrozil iného účastníka cestnej premávky. V troch prípadoch je v evidencnej karte vyhotovenej dňa 15.1.2018, ktorá sa nachádza na č. I. 465 -475 uvedené, že obžalovaný bol uznaný vinným z priestupku podľa § 4 ods. 2 písm. I) zák. č. 8/2009, teda že náhle znížil rýchlosť jazdy alebo náhle zastavil, ak to nevyžadovala bezpečnosť cestnej premávky, krajský súd však konštatuje, že toto bolo uvedené nesprávne, keďže v čase spáchania týchto priestupkov § 4 ods.2 písm. I) upravoval nedovolené používanie telefónneho prístroja počas jazdy.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného potom krajský súd konštatuje, že v osobe obžalovaného ide o extrémne nezodpovedného vodiča. Pokiaľ snád obžalovaný predložil krajskému súdu rozhodnutia iných súdov alebo senátov podľa jeho názoru v obdobných situáciách, kde boli obžalovaným ukladané podmienkové tresty odňatia slobody, ani v jednom z predložených prípadov nebol konštatovaný tak veľký počet

priestupkov (títo mali od 3 - 5 priestupkov v karte vodiča), a v týchto prípadoch bolo konštatované aj porušenie predpisov a teda spoluzodpovednosť aj poškodených.

K výhradám obžalovaného pokiaľ ide o druh trestu a jeho výmeru krajský súd uvádza, že obžalovaný ako extrémne nedisciplinovaný vodič, riskantným spôsobom predchádzal pred ním idúce vozidlá, pritom došlo k smrti maloletého spolujazdca a k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví vodiča protiidúceho vozidla, ktorý nijako neporušil dopravné predpisy, v minulosti bol pritom obžalovaný pre porušenie dopravných predpisov 35 (tridsaťpäť) krát priestupkovo postihnutý. V súdnej praxi ide o značne vysoký počet priestupkov. Krajský súd však zohľadnil skutočnosť, že sa na obžalovaného hľadí akoby bol netrestaný, pracuje a vedie usporiadaný rodinný život. Za takej situácie potom bol krajský súd toho názoru, že uloženie trestu vo výmere dvoch rokov, teda na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby bude mať nielen výchovný vplyv na páchatel'a trestného činu, ale splní aj funkciu tzv. generálnej prevencie, teda iných bezohľadne jazdiacich vodičov odradí od páchania trestných činov v doprave. Pri tak riskantnej nebezpečnej jazde, ktorá, vychádzajúc z evidencie priestupkov, nebola v prípade obžalovaného ojedinelá a výnimočná, ale bola častým spôsobom, akým jazdil, bolo namieste uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody. Krajský súd zohľadnil pri svojom rozhodovaní o treste aj to, že v osobe usmrtenej osoby ide o syna súčasného partnera švagrinej obžalovaného, teda o osobu, ktorá je v obdobnom pomere ako je príbuzenský pomer, a týmto skutkom došlo k narušeniu aj rodinných vzťahov, zohľadnil aj obžalovaným prejavenu ľútosť, vyhlásenie o vine a ochotu spolupracovať pri náhrade škody. Pre výkon trestu zaradil krajský súd rovnako ako aj okresný súd do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Keďže obžalovaný sa žalovanej trestnej činnosti dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla a vzhľadom na skutočnosť, že v prípade obžalovaného ide o tridsiatešieste protiprávne konanie na úseku cestnej dopravy, aj krajský súd dospel k záveru, že obžalovanému je nutné uložiť aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, pričom za primeraný považoval trest vo výmere šiestich rokov.

Pokiaľ ide o námietky obhajoby, ktorá vytýkala napadnutému rozhodnutiu prvostupňového súdu to, že tento neprijal záruku za nápravu obžalovaného, ktorú ponúkol jeho brat, resp. v odvolacom konaní manželka obžalovaného, tu krajský súd uvádza, že ustanovenie § 49 ods. 1 písm. b) Tr. zák. stanovuje, že súd môže prijať záruku za nápravu páchatel'a, ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. V danom prípade obžalovaný ako otec detí a manžel bezdôvodne riskantnou jazdou ohrozoval životy a zdravie iných účastníkov cestnej premávky bez dostatočnej úcty k ich životu a zdraviu, za takej situácie potom jediným prevýchovným spôsobom, akým je potrebné na páchatel'a pôsobiť je uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Z týchto dôvodov potom krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.